

شهد الخادم بما شهد الله و اعترف بما اعترف به القلم الأعلى ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شماره ۴۲۶

محبوب روحانی حضرت ورقا علیه بهاء الله الأبى ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلیّ الأبى

شهد الخادم بما شهد الله و اعترف بما اعترف به القلم الأعلى قبل خلق الأشياء انه لا اله الا هو قد ظهر و اظهر ما كان مكنوناً في علمه و مسطوراً في كتابه و مرموزاً في لوحه و مخزوناً في خزينة عصمته على شأن ما منعه شئون البشر و همزات الذين كفروا بمالك القدر قد قام بقيام تزعزت منه اركان الأمراء و بنيان العلماء و نادى بأعلى النداء بين الأرض و السماء انه لا اله الا هو العليم الذي باشارة من اصبعه ماج بحر العلم في الامكان و مرت نسمة الرحمن على البلدان طوبى لمن سمع و سرع و ويل لكل قاعد مرتاب و نعيماً لمن سمع و اجاب و ويل لكل مشرك كفار و اصل و اسلم و اكبر على اوليائه و اصفياه الذين ما منعهم سيوف الأعداء عن مالک الوری و ما خوفتهم جنود الظلم في أيام ربهم مولى الأسماء اولئك عباد نطق كل كتاب بذکرهم و كل صحيفة بعزهم و علوهم و كل لوح بفضلهم و سموهم

سبحانک یا من باسمک تنور العالم و بذکرک فاح عرف البیان بین الأمم اسألك باسمک الذي جعلته قاصم شوكة المعتدين و ملجأ الموحدين و مأمن الخائفين بأن تحفظ اوليائك من اشقياء عبادک و تنصرهم بنصرة ترتفع في كل مدينة رايات اسمک و اعلام ذکرک ای رب ترى و تعلم ما ورد على الذين ما اخذتهم الغفلة في سبيلک و ما رأتهم عين النوم مستريحاً على الفراش في حبک داروا البلاد لاعلاء كلمتک و زاروا العباد لالقاء امرک الى ان طردوا و اخذوا و حبسوا لاسمک الذي به جرى فرات الحيوان و سرت نسمات الوحى على من في الامكان ای رب انت الذي شهد بعظمتک الممکات و بقدرتک السن الکائنات زين اوليائك یا اله الأسماء و فاطر السماء بما يقرهم اليک فيکل الأحوال و يرزقهم كأس رضائک في کل الأحيان انک انت مالک الامکان و المهيمن على الأكوان

1. ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتيب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد.

ORIGINAL

يا محبوب فؤادي لعمر الله قد سرتني ذكركم وثنائكم و ما جرى من قلوبكم و ما تفوه به شفتاكم مرّة بعد مرّة كم من يوم قام الخادم و كان محاطاً بالأحزان بما ورد على حضرتك و اولياء الرحمن و بلغ اليه ما ارسلتموه الذي وجد منه كلّ ذى شتم عرف خلوصكم و استقامتكم و عرف نصرتكم و وفائكم في ايام فيها نبذ العباد الوفاء ورائهم و نقضوا ميثاق الله بما اتبعوا اهوائهم فلما قرأت و عرفت اخذني سكر كأس حبكم على شأن فرّت به الأحزان اذا قصدت المقام الأعلى و سماء السموات العاليات الى ان حضرت و عرضت تلقاء الوجه فلما تمّ توجهه الى الخادم وجه القدم و قال جلّت عظمته و عزّ بيانه

انا الشاهد العليم

هذا يوم فيه ينادى ملكوت البيان في قطب الامكان طوبى لمن نصر امر الله و قام على خدمة امره و شرب كأس الضراء في سبيله و قدح البأساء في حبه و سجن بما دعا الناس اليه و يسمع من امواج بحر المعاني نعيماً لمن تضرّع منه عرف الوفاء في ناسوت الانشاء و فاز بالاستقامة الكبرى على امر به زلت ارجل ملكوت الأسماء الا من شاء الله رب العالمين يا ورقاء عليك بهائي و عنايتي قد حضر العبد الحاضر بكتابك و ما ارسلته اليه من قبل و من بعد انا وجدنا من كلّ كتاب و من كلّ كلمة و من كلّ حرف عرف محبتك و استقامتك و خلوصك و وفائك و عهدك في امر الله العليم الحكيم نشهد انك شمرت الذيل لخدمة الله و نطقت بثنائه و بلغت امره و خرقت باسمه حجابات الذين منعوا عن مالک القدر بالحجاب الأكبر الذي سمى بالعالم نسأل الله بأن ينصرک و يعينک و يحفظک انه على كلّ شيء قدير انا ذكرناك في كلّ يوم و في كلّ ليل و ذكرنا ما ورد عليك في هذا الأمر الذي اذ ظهر نادى الأشياء الملك لله العليم الخبير طوبى لمن اقبل اليك و احبك و سمع ذكرک في هذا الأمر البديع قل يا ملاء البيان و يا اهل الامكان اياكم ان تنكروا ما عبدتموه في القرون و الأعصار و في الليالي و الايام ان انصفوا بالله ثم انظروا هذا البناء الأعظم و استمعوا ما يذكرکم به هذا النبأ العظيم قل انه هو الذي بشر به التوراة و اخبر به الروح و نزل ذكره في الفرقان من لدن منزل قديم اتقوا الله و لا تكفروا بآيات ربكم الرحمن و لا تعترضوا عليه انه يدعوكم الى الأفق الأعلى يشهد بذلك كلّ عارف بصير

انا نذكر في هذا الليل اوليائي هناك و نبشرهم بعنايتي و رحمتي و فضلي الذي سبق من في السموات و الأرضين

و نذكر العين و الباء الذي يشهد له الله باقباله و توجهه و ذكره و ثنائه و انفاقه في هذا السبيل المستقيم ذكره و بشره لعمرى انه فاز بذكر لا تعادله الأذكار و بكلمة لا ينقطع عرفه بدوام اسماء ربك السامع المجيب انا سمعنا ما ذكرته في حقّه و ذكره الأمين من قبل و ما عمل في سبيل الله العلي العظيم كبر من قبلي عليه و على وجوه اوليائي و بشرهم بعنايتي و ذكرهم بما انزلناه لك في هذا اللوح المبين لعل يأخذهم جذب بيان الرحمن على شأن لا تضعفهم قوة الأقوياء و لا تخوفهم جنود الظالمين سوف يأخذهم الله كما اخذ قوماً قبلهم انه هو المقتدر القدير البهاء المشرق من افق سماء رحمتي عليك و عليهم و على كلّ ثابت مستقيم انتهى اين لآلى بحر بيان را ذيلي اوسع از ارض و سماء بايد تا جمع ثمايد الله اكبر من يقدر ان يحصيها و من يستطيع ان يسبح في غمرات هذا البحر الأعظم بحر چه لآلى چه اين الفاظي است كه خادم تفوه نموده و مينمايد في الحقيقة بايد بدوام ملك و ملكوت باستغفار پردازد از آنچه گفته و ميگويد لكن حمد مقصود عالم و مالک امم را كه اشراقات انوار آفتاب عنايتش نسبت بآن محبوب روحاني واضح و لائق و مشهود است اميد چنانكه افنده و قلوب را باسم مالک وجود بحکمت و بيان مشتعل نمايند اشتعاليكه من على الأرض خود را از اطفاء آن عاجز مشاهده کنند آيا چه شده و چه سكرى عالم را اخذ نموده بلى سكر نفس و هوى آذان را از استماع منع نموده و ابصار را از مشاهده مع ذلك اين

خادم بحبل کرم متمسک و بذیل عنایت متشبث و مسئلت مینماید عباد خود را از امواج بحر معانی محروم نفرماید آنه علی کلشیء قدیر

چندی قبل نامه‌های مخدوم مکرم جناب امین حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله رسید و در دو نامه ذکر آنحضرت و جناب حبیب روحانی ع ب علیه بهاء الله را بتفصیل نموده بودند و بسیار مسرور و راضی بودند از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که ایشانرا مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است و عطا فرماید آنچه را که لایق کرم و رحمت اوست

و اینکه مرقوم داشته بودند در باره اسباییکه سبب ترویج امر و نشر آیات و احکام الهی شود اینفقره تلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة قوله تبارک و تعالی امروز بر هر نفسی خدمت امر الله لازم امورات ارض را حقّ جلّ جلاله باسباب معلّق فرموده حقوق الهی را هر نفسی باید ادا نماید و ثلث حقوق ارض طاء و اطراف آن باید بمصالح تبلیغ و انتشار امر و اثبات آن صرف شود و باید جمیع بکال اتحاد در نصرت امر مشغول باشند و بقدر مقدور در اعلاء کلمه جهد نمایند حقّ جدال و نزاع را منع فرموده اینست فضل اعظم و عنایت کبری انتهی در جمیع اعصار نفوس مطمئنه مستقیمه حسب الأمر بجان و مال نصرت امر مینمودند حال بمال وحده معلّق است از حقّ خادم سائل و آمل است که کل را موفق دارد بر آنچه که مصلحت امر است آنه هو المؤید الکرم

اشیائیکه ارسال شده بود رسید ولكن هنگامیکه عکسین بحضور مبارک فائز ملاحظه فرمودند و بعد متبسمّاً باینکلمه علیا ناطق یا عبد حاضر در این حین بشرف حضور فائزند و اجر لقا از قلم اراده ثبت شد هنیئاً لهما و مرئياً لهما انتهی گز هم رسید و بحضور فائز و هر نفسی بین یدی حاضر چه در آنحین و چه بعد باو عنایت شد نحمد الله علی ذلک

وقتی از اوقات اینعبد با عریضه حبیب روحانی جناب ع ب علیه بهاء الله و عنایت به بحضور فائز و بعد از اذن عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله جلّ جلاله

هو القریب المحیب

قد سمع المظلوم ندائك و اجابک بما فاحت به راحة عنایة ربّک المشفق الکرم هذا يوم فيه ینادی أمّ الکتاب و یقول طوبی لنفس فازت بما کان مکنوناً فی العلم و مذکوراً فی کتب الله ربّ العالمین و أمّ البیان ینادی و یقول یا ملأ الأرض تالله قد خرقت الأجباب و اتی المقصود و ینطق ظاهراً امام العالم قد اتی الوعد و هذا هو الموعد الذی ینطق انه لا اله الا انا الفرد الخبیر و أمّ الألواح یصیح و یقول قد فتح باب اللقاء علی من فی الأرض و السماء طوبی لمن تقرب و فاز انه من المقربین فی کتاب مبین و الصحیفة الحمراء بین ملأ الانشاء تنادی و تقول طوبی لمن فاز بأیام الله و عمل بما کان مذکوراً فی کتابه العزیز یا ایها المتوجه الی الوجه ان افرح بذکری ایاک انا قبلنا ما عملته فی سبيله و انزلنا لک من قبل و فی هذا الحین ما لا تعادله الاشیاء ان ربّک هو الذاکر العلیم نشهد انک سمعت نداء الرحمن و اقبلت الیه و تمسکت بحبله المتین کم من عبد سمع و سرع ثم اعرض عن الله و کم من عبد فاز بالاستقامة الکبری علی شأن بقیامه ارتعدت فرائص المشرکین ان اقرء ما انزلناه لک بروایات اهل ملکوتی کذلک یامرک من عنده کتاب مبین انا نوصیک بالحکمه لئلا یرتفع ضوضاء کلّ فاجر بعید ان احمد الله بما فاز عملک بالقبول و ندائك بالاصغاء و کتابک بالحضور فی سجنی العظیم البهاء المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی من معک من اهلک و علی الذین شهدوا بما شهد الله انه لا اله الا انا الفرد الواحد العلیم الحکیم انتهی

لسان عظمت در باره ایشان نطق فرمود بآنچه که فنا او را اخذ ننماید و در هر یوم ثمراتش ظاهر و هویدا شود این سنه کل را امر بستر فرمودند لئلا یرتفع الصّوضاء بین الوری اینعبد فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام میرساند و عرض مینماید هنیئاً له چه که بعنایات مخصوصه حقّ جلّ جلاله فائز شدند آنچه نازل شهادت میدهد بر آنچه عرض شد و یک لوح امنع اقدس هم علیحده ارسال گشت انشاءالله بآن فائز شوند و از بحور عنایتش قسمت برند سبحانالله این خادم متحیر است این ناس غافل بچه دل بسته‌اند و بچه مشغولند آیا فنای عالم را منکرند و یا از تغییر و اختلاف بیخبر بجای یقین ظنون اخذ نموده‌اند و مقام ایقان اوهام عنقریب کل بعدم راجع و یتقی للمقرّین ما انزله الله فی الکتاب حسب الأمر باید بحکمت ناظر باشند و بآن عامل چه که از قلم اعلی در الواح عدیده اینفقره نازل عمل بآن بر کل فرض است انه یحفظ من یشاء و ینصر من یرید و هو العزیز الحمید این بسی واضح و مبرهنست که حافظ حقّ جلّ جلاله است و لکن عمل بآنچه هم که امر فرموده لازم و واجب چه که ناس کل در یکمقام مشاهده نمیشوند لذا باید اولیا مراعات نمایند و ایشانرا متذکر دارند

اینکه مرقوم داشتند چند نفسی از ارض س و ی بجهت زراعت بمصلحت حبیب مکرم جناب امین علیه بهاء الله باین ارض متوجّه اینفقره را جناب امین عرض نمودند فرمودند امر بسجن معلوم نیست چه که از قبل و بعد اضطراب سری آن ذکر شده لذا در همان ارض ساکن باشند اقرب بتقوی است انتهی امروز زراعت اولیّه کلیّه الهیه القاء کلمه مبارکه بوده و هست از حقّ میطلبیم ایشان و سایرین را مؤید فرماید بر خدمت امر

اینکه ذکر محبوبی جناب حاجی میرزا حیدر علی و محبوبی جناب ابن اصدق و محبوبی جناب آقا میرزا اسدالله علیهم بهاء الله را فرمودند این ایام نامه‌های ایشان باسم این خادم فانی رسید لله الحمد هر حرفی از آن ناطق بود بثنای حقّ و گواهی میداد باقبال و توجه و خضوع و خشوع ایشان لله ربنا و ربّ من فی السموات و الارضین از حضرت اسم الله جمال علیه منکّل بهاء اباه هم دستخطّ رسید و ذکر آنجبوب فؤاد را فرموده بودند مقصودشان آنکه آنجبوب بآنجهات توجه نمایند بعد از عرض در ساحت اقدس فرمودند بسیار خوشت و لکن باید مقتضیات حکمت ملاحظه شود چه که بعد از مقدمه ارض طاء در هر ارضی فی الجمله حرکتی ظاهر و فرمودند از حقّ میطلبیم اسم جمال را مؤید فرماید بر حکمت انتهی

در باره حبیب فؤاد جناب الف و حاء علیه بهاء الله الأبهی و بستگان و دوستان آن ارض علیهم بهاء الله مرقوم داشتند مراتب در ساحت اقدس اعلی عرض شد هذا ما نزل لهم من لدی الله ربّ العالمین قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه

هو الله تعالى شأنه العزة والعظمة والبيان

یا اهل المیم یدکرکم مولیکم القدیم بما یقرّبکم الیه انه هو الفرد الواحد العلیم الخبیر فی اللّیالی ذکرکم القلم الأعلی و فی الاّیام یتحرّک علی اسمائکم ان ربکم الرحمن هو المشفق الکریم قد جرى فیکلّ الأحيان من قلم الرحمن فرات الحکمة و البیان طوبی للشاریین یا اولیائی هناك ان اسمعوا نداء المظلوم اذ احاطته الأحزان من الذین کفروا بیوم الدین لعمر الله اگر باصغاء حقیقی فائز شوید یعنی ندای حقّ را بسمع حقیقت بشنوید مشتعل گردید بشأنیکه اهل عالم قادر بر اطفاء آن نباشند امروز آفتاب ندا مینماید و امواج بحر ناس را بافق اعلی دعوت میکند حقیف سدره از جهتی مرتفع و کوثر بیان رحمن از جهت اخری گمگشته نفوسیکه از بحر آگاهی نیاشامیدند و از اصغاء ندای الهی محرومند باستقامت تمام بر امر مالک انام قیام نمائید بشأنیکه معتدین و ملحدین و خادعین شما را از افق اعلی منع ننمایند امروز سموات ظهور بانجم بیان مزین و افق عالم باشرافات انوار وجه منور جهد نمائید تا فائز شوید بآنچه که سزاوار ایام الله است حضرت کلیم کل را باین یوم

بشارت داده و حضرت روح وعده فرموده خاتم انبیا روح ما سواه فداه در حصن متین فرقان بشارت یوم یقوم الناس لرب العالمین مأمور قدر وقت را بدانید لعمر الله از اکسیر احمر مرغوبتر و محبوبتر است چه که اکسیر از قرار مذکور لونی را بلونی و یا جسدی را بجسد دیگر تبدیل نماید ولكن این وقت و این حین که در فرقان بساعت تعبیر شده و بقیامت مذکور عالم را جان بخشد و روح حیوان عطا نماید یا حزب الله بما ینبغی قیام نمائید و بآنچه لایق است عامل شوید از سطوت امرا و قوت اقویا و شوکه علما محزون مباشید قسم بآفتاب افق بیان که در این حین ناطق است عنقریب کل بذلت و حسرت تمام بمقامیکه از نتیجه اعمالشان معین شده راجع گردند لله الحمد شما فائز شدید بآنچه که کل از او محبوبند نوشیدید آنچه را که جمیع از آن محروم مشاهده میشوند الا من شاء الله بعضد یقین کتاب مبین را اخذ نمائید هذا ما ینفعکم فی کل عالم من عوالم ربکم العلیم الحکیم انا سترنا ذکر من احببنی و فاز بالواهی حکمة من عندنا و سترنا من لدنا و انا الساتر الحکیم

یا اهل السین و الیاء یذکرکم المظلوم من شطر السجن و یشیرکم بعنایة الله رب العالمین قد حضر لدی المظلوم کتاب من الذی قام علی خدمة امری و طاف حولی و طار فی هوائی و کان فیہ ذکرکم ذکرناکم بهذا الذکر البدیع ایّاکم ان یمنعکم شیء من الأشياء عن الله مالک الاسماء ان احمدا الله بما خلقکم و رزقکم و ایدکم علی اصغاء ندائه الأحلی اذ ارتفع بین الأرض و السماء ان ربکم الرحمن هو الغفور الرحیم لا تحزنوا من شبهات اهل البیان و اشارات علماء الأرض الذین نقضوا میثاق الله رب العرش العظیم طوبی از برای نفوسیکه الیوم بکلهم بذکر و ثنا قیام نمائید ولكن بحکمت باید رفتار نمود چه که ناس غافل جاهل بمظاهر ظنون و اوهام متمسکند از ریح حق مختوم بخبر و از کوثر بیان بی بهره مشاهده میشوند اولیای آن ارض باید با کمال اتحاد و اتفاق بذکر و ثنای حق مشغول گردند و بجنود اخلاق خلّاق را نصرت نمائید لعمر الله اگر آگاه شوید بآنچه از قلم اعلی مقدّر گشته جمیع به لک الحمد یا اله العالمین ناطق گردید و از آنچه وارد شده و یا بشود محزون نشوید الأمر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر البهاء علیکم و علی الذین آمنوا بالله العزیز الحمید انتهى

یکفقره فی الحقیقه سبب و علّت اسف کبیر شده و آن اینکه در هر محل که یکنفر از اصحاب گرفته شد اول کتب و الواح بدست آمد و بعد صاحب بیت سبحان الله آیا الواح و کتب محلّش امام بیوت احبّاست و یا بر محلّهایکه مقابل وجوه و عیون واقع است در مقدمه ارض طاء کتب و الواح بسیار بدست ظالمین افتاد صد هزار افسوس چه که آنها حفظ نمینمایند و شاید که کل را محو میکنند حزب الله باید در حفظ آیات الهی کمال جهد را مبذول دارند تا از عیون خائنه و ایادی سارقه محفوظ ماند اینعبد ببعضی از دوستان اظهار نموده انشاء الله مؤید شوند از جمله نوشتجات محبوبی جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله الأبهی جمیع در دست اعدا افتاد باری اکثری را مع نوشتجات بیاب حکومت بردند از حق جلّ جلاله سائل و آمل که آنچه در دست ظالمین افتاده حفظ فرماید انه هو الحافظ الحکیم

ذکر جناب حاجی محمد طاهر علیه بهاء الله را مرقوم داشتند اینفقره در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نزل له مرّة اخری من لدی الله مالک الوری قوله عزّ بیهانه و جلّ برهانه

هو المشفق الکریم

یا محمد قبل طاهر یذکرک المظلوم اذ احاطته الأحزان من مطالع الظنون و الأوهام الذین یدعون العلم من دون بینة و برهان هم الذین کانوا ان یرتقوا علی المنابر لذكر الله مالک الایجاد فلما انتهت الأذکار بذكر الحجة قاموا و قالوا عجل الله فرجه و لما خرقت الأجباب و انشق الغمام قاموا علی الاعراض الی ان افتوا علیه بظلم ناحت به الأشجار فی الجبال قد افتوا علی الذی ذکروه فی اللیالی و الأيام تالله بظلمهم بکت عیون الفردوس الأعلى و الجنة العلیا یشهد بذلك من عنده ام الکتاب طوبی لک بما نبذتهم ورائک و اقبلت الی الله بالروح و الریحان قد سمعنا ندائک و ما انشأته فی ذکر هذا المظلوم الذی طرد و نفی الی البلاد لعمر الله ندعو من علی الأرض کما دعوناهم من قبل و نذکر ما ذکرناه امام الوجوه لا تمنعنا قوه الأقویاء و لا ضوضاء العلماء و لا زماجیر الرجال لا تضعفنا جنود العالم یشهد بذلك مالک القدم الذی ینطق انه لا اله الا انا العزیز الوهاب انا نسأل الله بأن یؤیدک علی حفظ ما قدّر لک انه هو المؤید الفضال طوبی للسان نطق بذكری و لوجه توجه الی وجهی و لأذن فازت باصغاء ندائی و لید تمسکت بحبل الله ربّ الأرباب البهاء اللائح من افق اللوح علیک و علی الذین نبذوا ما عند الناس مقبلین الی الله العزیز الوهاب انتهی لله الحمد و المنة فائز شدند بآنچه که مثل و شبه نداشته و ندارد عنایت حقّ جلّ جلاله از نفحات آیاتش واضح و مبرهنست انشاء الله موفق شوند بر ذکر و ثنا و استقامت کبری در جمیع احوال این خادم خدمت ایشان اظهار فنا و نیستی و ذکر و تکبیر مینماید و میرساند

اینکه در باره حجاب مرقوم داشتید اگرچه بعضی از احکام از قلم اعلی جاری و لکن امر بستر شده و از کل مستور است و لکن نظر بحکمت آنچه مشاهده شد در اکثر امور حکم قبل جاری تا فصل اکبر واقع نشود و سبب بعد و اجتناب ناس نگردد شاید باصغاء کلمه فائز شوند و به ما اراده الله عامل گردند

در باره اکسیر مرقوم فرموده بودند مکرر اینکلمه علیا از لسان مالک اسماء شنیده شد قوله جلّ بیانه و عزّ برهانه یا عبد حاضر آنچه در باره اکسیر از سماء مشیت الهی نازل نظر بسؤال عباد بوده مکرر سؤال نموده اند تا آنکه نازل شد آنچه نازل شد و الا قلم اعلی تعرض نمینمود و اقبال بذکر این امور نداشته و ندارد انبیا ذکر فرموده اند و همچنین حکما در وجود و عدم این صنع گفتگوهای لاتخصی بمیان آمده بعضی گفته اند اجساد غیرذهب بواسطه امراض از بلوغ بایستقام ممنوعند و قوت و اعتدال اکسیر رفع مینماید و بلون و کینونت اصلی ظاهر میشوند و برخی اینقره را محال دانسته اند چنانچه گفته اند این فلزات هر یک از اجزاء مختلفه ترکیب شده اکسیر عاجز است از تصرف در اشیاء مختلفه متناقضه جمهوری از حکما قلب ماهیت را محال دانسته اند کتب قوم مشحونست باین اذکار و اعتراضات و اختلافات حکما از فلاسفه و غیرهم و لکن اگر صاحب فؤاد و بصر در بیاناتیکه از قلم اعلی جاری شده تفکر نماید امر وجود و عدم بر او ظاهر و هویدا و آشکار شود انتهی مکرر اینعبد عرایض دوستان الهی را که از این امر سؤال نموده اند عرض نموده و بعضی در سؤال بکمال اصرار ظاهر لذا جاری شد از قلم اعلی آنچه موجود است وقتی اینکلمه علیا استماع شد فرمودند یا عبد حاضر اگر جواب نازل نشود بیم آنست بر عدم علم الهی حمل نمایند انتهی و بهر نفسی جواب نازل حکم منع در او بوده الا یک یا دو حکم منع بر اشتغال باینعمل مکرر نازل حکمت قبل بالمره با حکمت حال مختلف شده در عناصر و در سیارات و همچنین در حرکات و ارواح و اجساد اختلافات کلیه ظاهر چه در تأثیرات و چه در اعداد و البته در سنین بعد هم ظاهر شود آنچه حال از عیون مستور است و اینظهور اعظم سبب و علت است از برای فتح ابواب علوم و حکم احدی علوم و جنود حقّ را تا حین بنامه احصا نموده چه بسیار از شمس ظاهره که دیده نشده و چه بسیار از اقمار که از ابصار مستور است اگر جمیع عالم جمع شوند و بخواهند احصای خلق یکی از انجم ثوابت و سیارات حول او را نمایند البته خود را عاجز مشاهده کنند و بکلمه مبارکه لا یعلم جنود ربک الا هو ناطق گردند

بشارت آنکه یوم قبل جمال قدم از قصر بهجی به قصر مزرعه توجّه فرمودند مع جمعی و چون بمضجع حضرت والد علیه من کلّ بهاء ابهه رسیدند توقف فرمودند و نازل شد از برای ایشان آنچه که عرفش باقی و ذکرش باقی و لفظ و معنیش باقی هنیئاً حضرت و مرثیاً لـحضرت در ذهاب و ایاب باین فضل اعظم که چشم عالم مثل آن ندیده فائزند این مقام فوق اذکار است

اینکه در باره مکاشفات یوحنا علیه بهاء الله الاهی مرقوم داشتند صحیح است ایشان بکمال تصریح ذکر فرموده اند چنانچه میفرماید مدینه جدیدی از آسمان نازل یعنی اورشلیم جدیدی در اورشلیم نازل میشود چنانچه نازل شد باری اشارات بسیار است و لکن فرصت مساعد نه آنچه آنحضور مرقوم داشتند صحیح و لکن القوم هم لا یفقهون

اینکه ذکر در منظّم و روایات مذکوره در آنرا فرمودند مطابق است و موافق و لکن ناس مخالف و منافق در این ارض هم بعضی اشارات واضح و براهین لائح و احادیث محکم در کتب یافته اند که کل مدل بر ظهور اسم مکنون و سرّ مخزون و کلمه جامعه تامّه بوده و هست مع ذلک احدی آگاه نه جماعت پروسیانیا مع اعتراف باینکه باین ارض توجّه نموده ایم تا بظهور فائز شویم چه که در کتب ما مذکور است که ظهور نزدیک است و یا گذشته است مع ذلک ملتفت نیستند عالم را سکر غفلت گرفته یومی از ایام اینکلمه از فم مشیت مالک انام استماع شد یا عبد حاضر امروز شمس گواهی میدهد بحر صیحه میزند ارض اخبار میدهد سکر هوی ناس را بشائی اخذ نموده که از خود و غیر غافلند تا چه رسد بانقمام و عرفان مقامیکه منتهی امل مقررین و موحدین و مخلصین بوده انتی

و اینکه در باره حضرت شیخ و حضرت سید علیهما من کلّ بهاء ابهه مرقوم داشتند که در نزد بعضی از احباب در مراتب و مقامات ایشان صحبتها میشود که ظهور احمدی مقام سماوی محمدی است و رتبه رسالت بایشان معروض شد و قبول نمودند آیا این اقوال مأخذی دارد یا از اوهام افهام است البته از اوهام افهام بوده و هست این فقره حینیکه تلقاء وجه عرض شد جمال قدم مدّتی در بیان توقف فرمودند و بعد فرمودند بکمال تأسّف میگویم اولیای الهی نباید تکلم نمایند بآنچه که از انصاف بعید است نخر احمد در آنست که بعضی از اسرار نبوت آگاه شد و حامل امانت گشت این مقام بسیار عظیم است یکفیه وربّ العالمین جمیع پروزات و ظهورات و ولایت و اوتاد و اقطاب و نقبا و نجبا و آنچه ذکر شده از مقامات حمیده نزد عباد بکلمه آنحضرت ظاهر شده و بمقامات عالیّه فائز گشته اند بعضی از عرفا هم گفته اند آنچه را که شایسته نبوده بعضی باطن درست کرده اند و خود را از اهل آن دانسته اند لعمر الله در ساحت حقّ از بعوضه پستترند عارف بی انصافی گفته مقام نبوت مقام نبأ است و مقام مکاشفه و مشاهده فوق آنست ثانی را مقام اولیا و اول را مقام انبیا دانسته این بی بصر بی حقیقت اینقدر ادراک ننموده که نبأ انبیا بعد از مکاشفه و مشاهده بوده بلکه ایشان نفس مشاهده و مکاشفه و حقیقت آن بوده اند بهم ظهر کلّ امر حکیم و کلّ سرّ عظیم معدن نبوت و ولایت انبیا بوده اند و بکلمه انبیا اولیا در ارض ظاهر باری اکثری از عباد بهوی نطق نموده و مینمایند انتی بکرات اینکلمات عالیات از منزل آیات استماع شده فرمودند هر یوم ملحدی ظاهر و نهری از بحر شریعت محمدی برده تا بالآخره بحر ضعیف مشاهده شد چنانچه الیوم دیده میشود امر واحد و سبیل واحد و اتفاق و اتحاد هم در کتب و زیر و صحف الهی ممدوح مع ذلک این اختلافات که مشاهده میشود کل از معتدین و ملحدین بوده و هست هر نفسی بخواهد عدد شعبه های طریقت را که الیوم مابین ناس مذکور و مشهور است احصا نماید باید مدّتی اوقات صرف کند یسأل الخادم ربّه بأن یزین الکلب بکحل الانصاف و کوثر العدل و یرزقهم کأس التّقوی انه لمولی الوری و المقتدر علی ما یشاء حسب الأمر آنحضور ناس را

متذکر دارند شاید این اوهامات محو شود نفوس جاهله غافله ناس را مبتلا نموده اند بکمال روح و ریحان و حکمت القا نمائید آنچه را که سزاوار است و مقام حضرت شیخ و مرفوع سید علیهما بهاء الله و عنایاته بسیار عظیمست وقتی از اوقات اینکلمه مبارکه از معدن حکمت الهی ظاهر فرمودند یا عبد حاضر حضرت احمد و کاظم آگاه بودند و از معانی کتب الهی مطلع و باخبر نظر بجذب قلوب بعضی بیانات فرموده اند و مقصود تقرب ناس بوده که شاید بکلمه حق فائز شوند چنانچه فائز شدند نفوسیکه اول بشریعه الهی وارد گشتند آنحزب بوده و اینفقره گواهیست بر آگاهی و علم و حکمت و سبیل مستقیمیکه بآن متمسک بوده اند هنیئاً لهم انتهى در اواخر مکرر حضرت سید علیه من کل بهاء ابهه میفرمودند آیا نمیخواهید من بروم و حق ظاهر شود اصل مقصود اینکلمه بوده و لکن نظر بمقتضیات حکمت ظاهر شد از ایشان آنچه ظاهر شد

و اینکه از مظاهر امر سؤال نمودند ایشان در بطن امّ دارای مقامات بوده و هستند و بمقتضیات اوقات و اسباب ظاهر شده

اینکه از آیه مبارکه منزله در کتاب اقدس سؤال شده قوله تبارک و تعالی من یدعی امراً قبل اتمام الف سنة كاملة الى اخر بیان الله اینفقره عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة يا ايها الناظر الى الوجه و الطائف حول الأمر آنچه عرفانش بر کل لازم بود در این آیه مبارکه نازل و بر کل فرض است اقرار بآن و تمسک بآن اکثری از جهال غافلند و در سبیل اوهام سالک و ناس هم اکثری یخبر لذا این آیه مبارکه محض فضل نازل تا متابعت هر ناعقی ننمایند و سبب تضییع امر الله نشوند انتهى فی الحقیقه این آیه مبارکه عنایتی است بزرگ از برای کل چه که آنجوب میدانند هر روز از شطری نعقی ظاهر و همچنین اعمالیکه سبب و علت تضییع امر الله بوده گمانشان آنکه امر الله بمثابه لعب اطفال است هر یوم بلعی مشغول و بکلمه ناطق قد خسر الذين نطقوا بما لا اذن الله لهم و عملوا ما بکت به عين العدل و الانصاف باید آنجوب ناس را متذکر دارند

و اینکه از آیه مبارکه اخرى سؤال نمودند قوله تبارک و تعالی قل هذا هو العلم المكنون الذي لن يتغير مقصود این بیان از باقی آیه مستفاد میشود قوله تعالى لأنه بدء بالطاء المدلة على الاسم المخزون الظاهر الممتنع المنيع و عدد تقسیم با عدد جامع کسور تسعه مطابق و موافق است امروز عالم غیب و شهاده طائف طاء مدله است لعمر مقصودنا و مقصود کم و مقصود من فی السموات و الأرض مخزونست در این سلطان حروف یعنی طاء آنچه که اقلام عالم از ذکرش عاجز و قاصر است

اینکه در باره جناب آقا علی علیه بهاء الله مرقوم داشتند در ساحت امنع اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی یا علی بعنایت حق فائز شدی بآنچه که مقصود از خلقت بوده ایتمام را بنام دوست یگانه حفظ نما ملحدین و معتدین در صدد بوده و هستند کن ثابتاً علی الأمر و ناظرأ الى الأفق الأعلى و ناطقاً بشائی الجمیل در امور مشورت نما و بعد عامل شو متوکلأ علی الله المهیمن القیوم انه معک و یعینک و هو العزیز الودود انتهى

و اینکه مکرر ذکر حبیب فؤاد جناب عب علیه بهاء الله و عنایته را فرمودند هرگز از نظر فانی نرفته و نمیروند الحمد لله بعنایت حق فائزند آنچه باین بنده مرقوم داشتند و همچنین عریضهائی که بساحت اقدس ارسال نمودند کل امام وجه عرض شد و بشرف اصغا فائز قوله جلّ جلاله و عمّ نواله لازال بعنایت حق فائز بوده و هستند مطالب ایشان بسمع قبول اصغا شد آنچه در کتب الهی در ذکر این آیام نازل بآن رسیدند هذا فضل لا یعادلہ فضل از حق میطلبیم مقدر فرماید از

برای ایشان آنچه که سبب فوز و رستگاری ابدیست و ایشانرا محروم نفرماید از آنچه سزاوار است اذن لقا دادیم و اجر لقا نوشتیم یا عین و باء شکر کن مقصود عالمیانرا که ترا بر اقبال و معرفت و مودّت و محبّت و خدمت امرش مؤید فرمود له الحمد و المنة ترا مزین فرمود بطرازیکه ذکرش از عالم محو نشود و مقدر فرمود آنچه را که از برای مقربین مقدر فرموده نشهد آنک فزت برضائی و شربت رحيق العرفان من يد عطائي ان احمد الله بهذا الفضل المبين انتهى فقره بفقره مطالب ایشان عرض شد و جواب عنایت فرمودند و در هر فقره شمس عنایت و فضل از افق اراده مشرق و لائح آنچه در باره آنجوب معمول داشته اند کل لدی العرش مذکور و بطراز قبول فائز این خادم از حقّ سائل ایشانرا در جمیع احوال موفق فرماید حسب الأمر باید بحکمت ناظر باشند و باو متمسک خلعت و دائره هم انشاء الله میرسد

اینکه ذکر مرحوم مرفوع جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله و عنایته را مرقوم داشتند آنچه آنجوب ذکر فرمودند صحیح بوده و هست قد نزل له من القلم الأعلى ما لا يعادله شيء من الأشياء اینفقره هم در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد قوله تبارک و تعالی

بسمی الذاکر العليم

ان يا قلبی الأعلى ان اذکر من صعد الى الأفق الأبهی و شرب رحيق الوحي من كأس عطاء ربّه مالک الأسماء و قل البهآ المشرق من افق سمآ رحمة ربک مالک الایجاد علیک یا من اقبلت الى الوجه اذ ارتعدت فرائص العباد اشهد أنّک سمعت النداء اذ ارتفع بين الأرض و السمآ و اجبت مولاک اذ اخذت الزلازل قبائل الأرض و کانت القلوب مضطربة من خشية الله ربّ الأرباب طوبی لأذنک بما سمعت و لعینک بما رأأت و لقلبک بما اقبل و لوجهک بما توجه الى قبله الآفاق انت الذى ما منعتک مفتریات العلماء و لا شوکة الأقویآ تمسکت بحبل الأمر و تشبّثت بذیل عنایة ربک فى يوم فيه نفخ فى الصور و وضع المیزان و ظهر الصراط و برز ما کان فى قلوب الذین نقضوا میثاق الله و عهده و اعرضوا الى ان افنوا علیه طوبی لک یا عبدالله و للذین اقبلوا الیک و زاروا قبرک بما نطق به قلبی الأعلى فى هذا السّجن الذى سمی بالأسماء الحسنی و طوبی لمن ذکر ایامک و ذکر ما نزل لک من لدی الله موجدک و خالقک و رازقک و معینک و مؤیدک و محییک و ممیتک البهآ علیک و النور علیک و السلام علیک من لدی الله معبودک و محبوبک و مقصودک و مقصود من فى السموات و الأرضین انتهى

از قبل هم مخصوص ایشان نازل شد آنچه که در حدیقه کتب الهی مخلّد است هنیئاً له و آنچه در این حین نازلشده شاهد و گواهیست لله الحمد رحمت الهی احاطه اش نمود و عنایتش دستش گرفت ثمّ هنیئاً له از حقّ جلّ جلاله این خادم فانی سائل و آمل که جناب ابن ایشانرا مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است اینعبد خدمت ایشان سلام و تکبیر میرساند و همچنین خدمت جناب آقا میرزا محمود علیه بهاء الله و عنایته و سایر اولیا و دوستان علیهم بهاء الله از حقّ جلّ جلاله میطلبم کل را از کوثر عالم معانی سرمست فرماید بشأنیکه غیر دوست نبینند و غیر دوست نجویند

جناب مسجون رش علیه بهاء الله که بآن ارض تشریف آوردند لازال امام عیون بوده و هستند مکرّر ذکرشان در ساحت اقدس از لسان عظمت استماع شد انشاء الله مؤید باشند بر آنچه سزاوار است ذکر قرر عیون و نتایج فواد جناب عزیز الله و روح الله فرموده بودند ذکرشان در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد تلاوت فرمودند آنچه را که مظهر و

مبین و مدلّ و مشعر بر فضل و عنایت و رحمت بوده و خواهد بود و دو لوح اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاء الله بآن فائز شوند

ذکر اولیا و آقایان آن ارض را فرموده بودند هر یک بعنایت حقّ تعالی شانه فائز ذکر کل مذکور و از قلم امر مسطور عنایت حقّ بمقامیست که ذکر و وصف از اظهار قاصر است مخصوص جمعی الواح نازل و مخصوص جمعی دیگر در یک لوح نازل و این بحفظ اقریبست باید سواد اخذ شود و بصاحبانش داده شود و آنچه این کرّه ارسال شد بیش از آن جایز نه و از بعد الأمر بید الله يفعل ما یشاء و یحکم ما یرید السّلام و البهاء و التّکبیر علی حضرتکم و علی من معکم و علی الدّین فازوا بما لا فاز به احد قبلهم و علی کلّ صبار شکور و الحمد لله المقتدر العطوف الغفور

خادم

فی ۱۱ صفر سنة ۱۳۰۲

دستخط دیگر آنجبوب مورّخه ۲۶ ذی الحجّه حین بستن پوسته رسید الحمد لله چشم روشن مخصوص جناب آقا میرزا محمد علیه بهاء الله که مرقوم داشتند یک لوح اقدس ارسال شد انشاء الله بآن فائز شوند

و اینکه در باره اختلافات بعضی مرقوم داشتند در ساحت اقدس عرض شد قال جلّ جلاله از امثال این امور و اعمال شنیعه محزون نباشند زود است که کل راجع شوند و بر خسران خود آگاه گردند استقامت آنجناب از برای انتباه آن نفوس کافست سوف یعترفون بنصحک و یرجعون الیک همان نفوس که حال مدح آن اعمال مینمایند بسیّئاتش اقرار خواهند نمود طوبی لک و ویل لمن غفل انّ ربّک لهو المبین العليم و هو الذّاکر النّاصح النّاطق المشفق الکریم انتهى

عرض فانی آنکه آنچه از نزد آنجبوب در اظهار خلوص و خضوع و خشوع خدمت حضرت غصنین اعظمین مبارکین روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدومهما الفداء رسیده اینعبد معروض داشته اظهار عنایت لاتخصی نمودند و ذکر ایّام لقا را فرمودند و تکبیر و ثنا و بها فرستادند فرمودند انشاء الله قائم باشند بر نصرت امر الهی چنانچه بوده اند هر وقت ذکر میرسد اینفانی عرض مینماید و اظهار عنایت لازال از ایشان ظاهر و همچنین غصنین اطهرین انورین آخرین روحی لقدومهما الفداء و اهل سرادق عصمت و عظمت کل تکبیر میرسانند و ذکر مینمایند البهاء کلّ البهاء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبکم